

INTERVJU

Upornost i ideja: Upoznajte Anu Bubalo – poduzetnicu koja je s 24 godine otvorila holistički kozmetički salon u Zagrebu!

Lucija Sichel

27. Siječnja, 2024.

PODRŠKA, OSJEĆAJ PRIPADNOSTI, UMREŽAVANJE, VIDLJIVOST I PRILIKA ZA UČENJE

PRIDRUŽI SE NAŠOJ ZAJEDNICI

Ana Bubalo medicinska je kozmetičarka i vlasnica [Positivo studija](#) u Zagrebu za vrhunske usluge njege lica i tijela. Ana je svoj salon otvorila s 24 godine, a danas je i NLP praktičara. Evo kako je izgledao njen poduzetnički put!

Foto: Ana Bubalo

• Vlasnica si kozmetičkog salona u Zagrebu. Zašto baš poduzetništvo i kako je izgledao tvoj poslovni put?

Ana: U poduzetništvo sam ušla sasvim neplanirano, reklo bi se naglavačke, instinktivno i pod stjecajem okolnosti. Na to je dosta utjecao moj karakter i reklo bi se *mladost-ludost*. Naravno, danas sam zahvalna Bogu, samoj sebi i ljudima koji su mi tada „načinili nepravdu“.

Završila sam Zdravstveno učilište za medicinskog kozmetičara jer je to bilo ono što sam najviše voljela. Iako sam još kao djevojčica obožavala šminku koju čak nisam imala gdje ni kupiti i masaže koje sam s entuzijazmom radila mami i tati još kao dijete...

Srednju školu sam upisala i završila s odličnim, međutim moj daljnji put izgledao je malo neobično. Što god sam planirala nije išlo tako, nego onako kako je trebalo, jer danas vidim da je baš tako trebalo biti i zato se danas više ne opirem trenucima kada bude ide, kontra ide, kontra ide.

Htjela sam nastaviti visoko školovanje za fizijatra, no upasti je bilo gotovo nemoguće, krenula sam tražiti posao, išla sam od salona do salona... i tu je sve krenulo. Radila sam u tri salona gdje sam stekla petogodišnje iskustvo u kozmetici. Uvijek sam svoj novac ulagala i nadograđivala svoje znanje. U zadnjem salonu u kojem sam radila nakon tri godine odlične suradnje dobila sam izvanredni otkaz. To mi je bio šok jer nisam znala što ću dalje.

Tada najgore iskustvo mog života postaje moja prekretnica života i velikim djelom određuje moj poduzetnički put. Negdje u mojim mislima postojala je ideja da ću jednog dana imati salon za što sam počela odvajati novac. Kada sam dobila otkaz, tog novca je bilo jako malo... oko 1200 eura, ali nešto u meni je reklo da idem probati.

U to vrijeme svijet se još oporavljao od velike financijske krize, svi oko mene su mi govorili da sam luda, da sam premlada, kako ću ja to sama. Ali eto, odlučila sam. Imala sam nevjerojatno puno elana i volje i nisam znala što me čeka. Pronašla sam mali prostor od 25 m², koji je bio djelomično uređen, a ja sam imala nešto svog alata za rad i kontakte od svega 10-ak ljudi. I tako je salon kao od šale otvoren 01.04.2011. godine, u mojoj 24-toj godini života.

Ne mogu reći, bilo je teško. Prvih 6 mjeseci nisam imala za slanac u pekari, ali bar sam imala roditelje i krov nad glavom. Moram priznati da su bili ponosni na mene. U to vrijeme krenuli su popusti kolektive i sl. Jedva sam pristala na to, međutim to mi je donijelo brojne novih ljudi i nekolicinu novca sa kojim sam mogla pokriti troškove hladnog pogona za prvih 6 mjeseci koliko je i trajao ugovor o najmu. Promijenila sam nekoliko poslovnih prostora, uredila ih i kreirala svoju web stranicu.

No uslijedio je novi šok. Pala sam i slomila desnu ruku. Mislila sam to je to. Da sam gotova, da nema dalje i da mi slijedi bankrot jer će klijenti otići. Kako sam u to vrijeme dosta proučavala zakon privlačenja, moć naše podsvijesti i misli, krenula sam s raznim afirmacijama i vjerom da će se moja ruka obnoviti na nevjerojatno brz način... i tako je i bilo. Nastavila sam s poslom nakon tri tjedna. Otežano, ali nisam odustala.

Shvatila sam da trebam neko znanje, podršku, motivaciju i susrela se s NLP -om. Oduševljena! Puno toga sam naučila i postupno primjenjivala u poslu. Bilo je prepreka, ali sam ih znajući te alate puno lakše i bolje savladavala, **povećala sam svoje samopouzdanje, shvatila koliko je važno raditi prvo na sebi da bi mogao rasti i tvoj posao.** Bez toga ništa.

Moj otac naglo je preminuo u mojoj 29 godini života. Djelatnica mi je dala otkaz dva dana prije Božića. Bila je to teška godina. Uslijedila je i pandemija. Planovi nisu loši, ali nije dobro slijepo ih se držati jer koliko god mi planirali, nikad ne možemo znati što se može desiti i tada plan postaje je neostvariv.

Bitno je da nikada ne odustaješ i da konstantno ideš naprijed. Sada se bavljam s curama na praksi, učim ih, pomažu mi koliko mogu i znaju, a ja nekako i dalje učim i okrećem način poslovanja da si olakšam što god mogu i da budem u balansu privatnog i poslovnog. Ono što znam je da kroz cijelo moje poduzetničko iskustvo najviše nekako prakticiram taj balans privatnog i poslovnog jer i dalje ovisim samo o sebi. Ako ja nisam dobro, nije ni posao, a nisu ni tretmani niti ljudi oko mene.

• Zašto je masaža danas postala potreba, a ne više luksuz?

Ana: Nije da se ovdje radi samo o masaži, nego čak i o tretmanima lica i tijela koji nisu zapravo samo fizički. Ljudima je danas **potrebno mjesto gdje se mogu doći odmoriti**, uzeti vrijeme za sebe, odmaknuti se od svakodnevnice, od obaveza, briga, planova, problema, stresa telefona i stalne jurnjave za nečime. Kako se bavim holističkim pristupom, nastojim upoznati svakog klijenta. Svatko tko dođe nosi svoje brige i svakoj osobi je potrebno nešto drugo. Naše tijelo nesvjesno pohranjuje i nakuplja neizraženu ljutnju, bijes, frustracije, stvara napetost, umor, bolove i na taj način smanjuje se produktivnost.

Masaža je danas postala jednom vrstom **higijene** jer dodir je nešto što ima velike benefite za duboko opuštanje. Nakon masaže na kojoj se možete u potpunosti opustiti, gdje dodate napeti i izadete barem tri kilograma lakši, vi ste spremni za nove radne pobjede, imate više energije, mozak vam bolje radi, saberete se i točno znate što je za vas dobro, a što ne. Mnogo ljudi za vrijeme masaže dođu do nekih AHA efekata, jer masaža je zapravo jedna vrsta meditacije gdje još imate i fizičko rasterećenje.

Isto tako tretmani lica. Kod klasične njege kože lica, dubinski se opuštamo što djeluje na cjelokupno stanje organizma. Sat i pol čistog uživanja, opuštanja, gdje ste u miru sami sa sobom. To vrijeme je samo za vas i danas puno znači jer malo ljudi odluči svjesno uzeti vrijeme za sebe i za svoj boljitak.

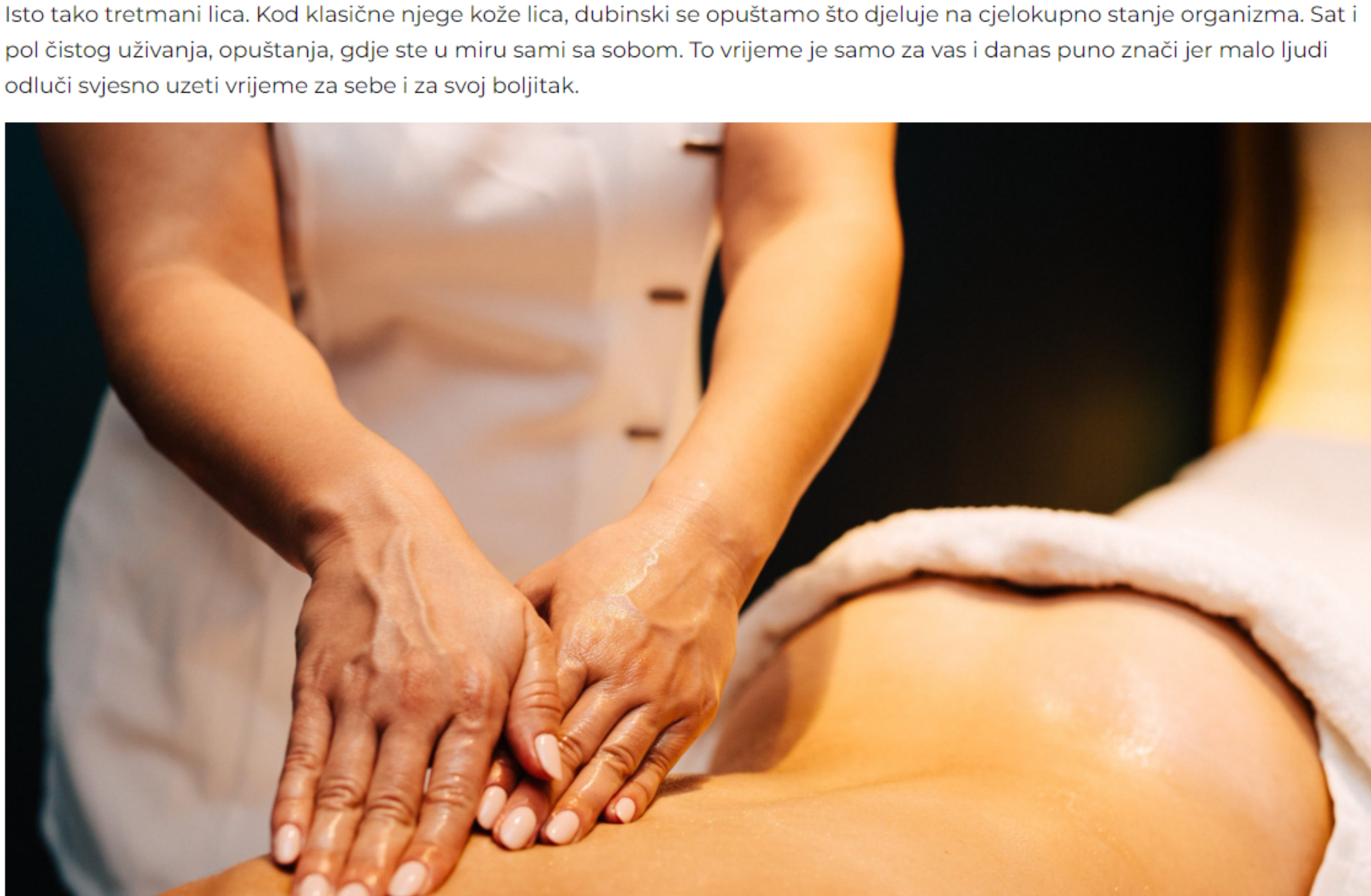

Foto: Positivo studio

Isto kako ulažemo novac u nekretnine, pokretnine, trebamo ulagati novac i u sebe, u svoje zdravlje, znanje i davati sebi ljubav. Kada smo mi dobro i sve ostalo će biti dobro.

• Imaš li neki savjet za poduzetnike i poduzetnice? Kako održati zdravlje uz posao i stres?

Ana: Poduzetnici su ljudi koji sami upravljaju svojim vremenom. Smatram da se sve može, samo je bitno znati što su nam prioriteta u životu i gledati širu sliku. Zdravlje je izuzetno bitno i kroz svoj posao vidim da mnogi ljudi koji puno rade imaju jako puno odgovora da sebe ne prave mjesto, sve dok ne dožive *burnout* ili dobiju neku tešku bolest, završe na operaciji, a sve to moglo se spriječiti.

Onda se stvari počnu lagano mijenjati, no najčešće je tada već prekasno i puno teže se oporavljamo. Stres si uglavnom stvorimo sami jer ono što nam dolazi izvana, razne životne situacije ne bi smjele utjecati loše na nas. Važno je kako ćemo mi na to reagirati, hoćemo li to doživjeti kao napad, uvredu, štetu ili priliku, izazov, rast i razvoj. **Svi mi bi trebali osvijestiti da bez zdravlja i dobrog osjećaja nas samih nema ni sretnog poslovanja, ni zdravog tijela, ni dobrih odnosa...**

Svatko od nas može izdvojiti minimalno 30 minuta svakodnevno, za šetnju, set vježbi za kralježnicu, vožnju biciklom, neki mini trening. Svi mi možemo popiti 2 do 3 litre tekućine (vode i čaja) dnevno, jer nedostatak vode u organizmu je primarni stres za organizam.

Barem danas je dostupno puno više zdravijih obroka nego prije. To je ono što možemo napraviti na dnevnoj bazi. Kroz tjedan ili bar vikendom otići negdje u prirodu, družiti se s ljudima koji nas pune energijom, a ne onima koji nam je krađu.

Masaža, wellness, komunikacija s djecom, igranje dječjih igara, tko ima psa ili mačku, zaista se igrati sa životinjama i upravljanje svojim vremenom. Ono što smatram da je isto jako bitno je razgovor sa stručnom osobom – primjerice Coaching, psihoterapija ili neka druga vrsta rada na sebi.

• Kakav je tvoj odnos prema novcu i je li se on mijenjao s godinama?

Ana: Moj odnos prema novcu je sada puno puno bolji nego prije. Stalno sam živjela misleći da ga nemam dovoljno i da nemam za sve što bih htjela. Radam na sebi promijenila sam taj odnos i dugo mi je trebalo.

Tek kad sam shvatila da sam ja izvor svega, tada je taj novac nekako samo počeo dolaziti sve više i više. Počela sam sa životnošću i fokusom na ono sve što imam i što sam napravila i što sam dobila... nevjerojatno koliko se s vremenom i radom čovjek promjeni. Sada nekako imam lakoću s novcem, puno više i lakše sam znala samo znala isto se tako da ulažem u ono što će mi u konačnici stvoriti i donijeti više... bilo da se radi o vremenu, znanju, odmoru, zdravlju, novcu, sreći, zadovoljstvu.

• Štediš li za mirovinu ili za druge namjene?

Ana: Pa baš i ne. Osim obaveznog mirovinskog fonda nekako ne vjerujem u te dugoročne fondove jer tko zna šta nam sutra nosi. Više sam fokusirana na to da živim sada u skladu sa svojim mogućnostima i kako da novac koji imam umnožim i da on radi za mene. Imam neke svoje privatne fondove u koje odvajam 10% od svega što zaradim. To je moj novac, platim sebi za sebe i to ne diram. Odvajam poseban novac za investicije, najviše u znanje, edukacije i sl. i za neku vrstu nenadanih šteta.

• A kako ti preveniraš stres i uživaš u novcu?

Ana: Stres preveniram tako da ne ulazim više u neke prevelike rizike oko posla, prakticiram određena stečena znanja o poslovanju, primjerice izgradnja dugoročnog odnosa sa klijentima, koji su mi sada već uglavnom svi dugogodišnji. Sam moj posao i nije tako stresan jer sama biram ljude s kojima nastavljam poslovanje. Tako da čak nemam „teške klijente“.

Najviše je zastupljen fizički i psihički umor jer se posvetim svakom klijentu maksimalno. To rješavam treninzima, masažama, šetnjama, unutarnjem radu na sebi, čitanjem, duhovnom praksom, druženjem s ljudima koji su lagani i s kojima se mogu dobro nasmijati. U novcu ne znam uživam li, mislim da ga uopće ne gledam na taj način. On je jednostavno posljedica onoga što ja radim i kako ja radim, kada sam u skladu sa sobom i radim ono što me ispunjava i veseli i taj novac sam dolazi.

Učlanila sam se u **Žene i novac VIP klub** jer me novac zanima, volim ga i želim naučiti nešto novo i okružiti se ženama koje znaju više od mene. Isto tako vjerujem da ću i ja njima biti doprinos, kako bi lakše obavljale svoje svakodnevne zadatke.

• Postoji li nešto što si naučila o novcu od baka, djedova, roditelja?

Ana: Nešto sigurno jesam, svi moji su nekako cijeli život gurali naprijed i stvarali. Nisu imali ovako lijep život kao ja danas i zahvala sam na svemu što sam od njih dobila i naslijedila, bilo je tu mnogih ograničavajućih uvjerenja, no bio je i dobrih stvari.

Najviše sam zahvalna tati koji me naučio da uvijek radim kao da radim za sebe. I to se isplatilo. Bilo bi mi lakše da sam ranije naučila da se može raditi laganije i pametnije. Od mame sam naučila da je dobro **odvajati novac za sebe** i biti u plusu, imati neku svoju sigurnost, jer ona to nikad nije radila. Ona je jedna od onih žena koja je uvijek potrošila sve što je imala. Mnogo puta se i zadužila, ali je na kraju uvijek imala novac za sve.

Najviše sam o novcu ipak naučila sama kroz svoje iskustvo, edukacija i slušanja ljudi koji su se time bavili. Uzela sam ono što mi je u tim trenucima bilo prihvatljivo i s time sam išla dalje.

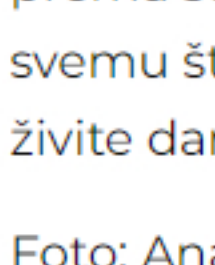
• Imaš li neki savjet za naše čitatelje i čitateljice?

Ana: Balans je ključ svega. Ništa što je previše nije dobro. Daj ono čega imaš najviše. **Novac smo mi sami. Novac dobiva značenje koje mu mi damo.** Kad znamo za što nam treba novac, on tamo i dođe... Gdje je naš fokus, tu ide i naša energija, odnosno mi i naš novac. Kako možemo imati više novca ako nismo mi više mi?

Što više *mi* budemo *mi*, oni istinski, to će nam biti lakše. Svatko od nas je jedinstven i svatko od nas na ovome svijetu ima svoj jedinstven put, svi svima trebamo kako bi rasli i razvijali se. Brinite više o sebi, o svom zdravlju, volite sebe, budite nježni prema sebi. Dozvolite si da živite svaki dan u miru, ljepoti i lakoći, nadite nešto u danu što vas čini sretnim, budite zahvalni na svemu što ste do sada napravili. Jer jedino što čovjeka zaista ima je ovaj trenutak. Ne znate hoćete li se sutra probuditi. Zato živite danas najbolje i napametnije što znate i uživajte.

Foto: Ana Bubalo

Stavovi kolumnistica nisu stavovi uredništva portala [Mojo novac.hr](#)

LUCIJA SICHEL
Urednica portala Žene i novac